4.8.71 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 175/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1696/71

af 26. juli 1971

om den fælles markedsordning for humle

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 42, 43, 113 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og ud fra følgende betragtninger;

Funktionen og udviklingen af det fælles marked skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning, der kan antage forskellige former efter varernes art;

for økonomien i bestemte områder inden for Fællesskabet er fællesskabsproduktionen af humle af ganske særlig betydning og udgør for visse producenter i disse områder den overvejende del af deres indkomster;

da plantesafter og planteekstrakter af humle ikke er anført i traktatens bilag II, omfattes disse produkter i modsætning til humle ikke af traktatens landbrugsbestemmelser; da de pågældende produkter imidlertid i vidt omfang er indbyrdes ombyttelige, truer denne situation med at bringe gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik inden for humlesektoren i fare; det er derfor nødvendigt, at de for humle i henhold til artikel 113 fastsatte regler om handel med tredjelande og de i henhold til artikel 235 fastsatte regler om afsætning udvides til også at omfatte plantesafter og planteekstrakter af humle;

traditionelt har den internationale samhandel stor betydning for humleproducenterne og -forbrugerne inden for Fællesskabet; fællesskabsproduktionen har hidtil i væsentlig grad på grund af dens konkurrencedygtighed på verdensmarkedet samt den frie kvalitative og kvantitative tilpasning af produktionen til afsætningsmulighederne kunnet gøres indbringende; den fælles markedsordning tilsigter derfor ikke at ændre denne situation væsentligt, men ved hjælp af egnede foranstaltninger at forbedre produkternes kvalitet og at beskytte producenterne mod en mulig forringelse af deres nuværende levestandard;

på fællesskabsplan skal der følges en kvalitetsorienteret politik ved anvendelse af bestemmelser vedrørende udstedelse af en attestation om angivelse af, hvor varen kommer fra, i forbindelse med regler, der principielt forbyder afsætning af produkter, for hvilke dette certifikat ikke foreligger, eller af indførte produkter, der ikke opfylder tilsvarende minimumskvalitetskriterier; yderligere bør der udarbejdes en definition af en standardkvalitet, som kan være referencegrundlag for handelsomsætningen og sikre en tilfredsstillende markedstilpasning;

det er nødvendigt at råde over tilstrækkelige oplysninger vedrørende markedssituationen og udsigterne for udviklingen inden for Fællesskabet; det forhold, at en væsentlig del af produktionen afsættes på basis af kontrakter, også flerårige, der er indgået før høsten, kan lette udarbejdelsen af prognoser for markedsudviklingen; der bør derfor foreskrives en registrering af samtlige kontrakter om levering af humle, der er produceret inden for Fællesskabet; disse oplysninger skal dog holdes hemmelige, så de pågældende kan være sikre på, at oplysningerne udelukkende anvendes til statistiske formål; endvidere sikres derved oplysningernes fuldstændige objektivitet;

for at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, for at stabilisere markederne og sikre forsvarlige priser ved levering til forbrugere, bør landmændene fremme koncentrationen af udbudet og den fælles tilpasning af produktionen til markedets behov;

sammenslutningen af landmænd i organer, der pålægger medlemmerne pligt til at overholde fælles regler, er derfor egnet til at fremme virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 anførte mål; disse mål kan særlig søges opnået ved sammenslutning af landmænd i producentsammenslutninger og ved dannelse af foreninger af disse sammenslutninger;

for at undgå enhver forskelsbehandling af producenterne og sikre foranstaltningernes ensartethed og effektivitet skal der for hele Fællesskabet fastlægges de betingelser, som producentsammenslutningerne og disses foreninger skal opfylde for at blive anerkendt af medlemsstaterne; for at opnå en effektiv koncentration af udbudet er det i

[1]) EFT nr. C 66 af 1.7.1971, s. 28.

særdeleshed nødvendigt, dels at producentsammenslutningerne og foreningerne godtgør at være af en passende størrelse i økonomisk henseende, dels at producentsammenslutningen eller foreningen udbyder de tilsluttede producenters eller sammenslutningers samlede produktion direkte eller lader denne udbyde af producenterne efter fælles regler;

der bør fastsættes bestemmelser, der kan lette disse producentsammenslutningers oprettelse og virksomhed; med henblik herpå bør der gives medlemsstaterne mulighed for at yde producentsammenslutningerne støtte, der delvis finansieres af Fællesskabet; det er dog af betydning at begrænse omfanget af denne støtte; desuden bør støtten kun ydes i en overgangsperiode og bør være faldende, således at producenternes økonomiske ansvar gradvis udvides;

i nogle tilfælde er en tilpasning af Fællesskabets humleplantning nødvendig både med hensyn til sorterne og med hensyn til mulighederne for rationalisering af dyrknings- og høstarbejdet; i en årrække skal omstillingen til andre sorter og omstrukturering af disse anlæg lettes ved ydelse af speciel støtte til de producentsammenslutninger, der gennemfører sådanne foranstaltninger;

for at sikre producenterne en rimelig levestandard bør der fastlægges en støtteordning; for at kunne konstatere om denne støtte skal fastsættes, skal Kommissionen hvert år efter høstens afsætning forelægge en beretning for Rådet; støtten kan ydes, såfremt det ved gennemgangen af denne beretning viser sig, at gennemsnitsudbyttet pr. hektar er utilstrækkeligt i betragtning af markedssituationen og den forventede udvikling;

de påtænkte foranstaltninger bør åbne mulighed for at fastlægge en importordning, der alene omfatter anvendelsen af den fælles toldtarif; i henhold til traktaten er denne uden videre gældende fra 1. januar 1970;

under hensyn til samtlige disse foranstaltninger kan der gives afkald på anvendelse af alle kvantitative restriktioner ved Fællesskabets ydre grænser; denne fremgangsmåde kan dog undtagelsesvis vise sig at være utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være uden beskyttelse mod de forstyrrelser, der måtte følge heraf, efter at de tidligere importhindringer er blevet afskaffet, må Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger;

opkrævning af told eller afgifter med tilsvarende virkning og anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i den interne handel inden for Fællesskabet er i henhold til traktaten uden videre forbudt fra 1. januar 1970; da der den 31. december 1969 ikke længere eksisterede minimumspriser, er anvendelse af traktatens artikel 44 uden videre udelukket fra 1. januar 1970;

effektiviteten af alle foranstaltninger inden for rammerne af den fælles markedsordning for humle ville blive truet ved visse støtteforanstaltninger fra medlemsstaternes side; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der åbner mulighed for at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde den med det fælles marked uforenelige støtte, anvendes inden for humlesektoren; der bør dog fastsættes en overgangsordning med hensyn til den nationale støtte, som allerede før den fælles markedsordnings ikrafttræden er blevet ydet for flerårige kontrakter;

Fællesskabets finansielle ansvar for medlemsstaternes udgifter i forbindelse med de forpligtelser, der opstår som følge af denne forordnings anvendelse, må fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne om finansieringen af den fælles landbrugspolitik;

overgangen fra de for øjeblikket i medlemsstaterne gældende ordninger til de i denne forordning fastsatte regler skal ske under de bedst mulige vilkår; overgangsforanstaltninger kan derfor vise sig nødvendige;

den fælles markedsordning for humle skal tage hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i artikel 110 nævnte mål;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser, må der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité tilvejebringes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For humle oprettes en fælles markedsordning, der gælder for følgende varer:

Pos.	Varebeskrivelse
12.06	Humle og humlemel (lupulin)

2. Reglerne for afsætning og samhandel med tredjelande gælder også for følgende varer:

Pos.	Varebeskrivelse
13.03 A VI	Plantesafter og planteekstrakter af humle

3. I denne forordning forstås ved:

a) *Humle:* de tørrede blomsterstande, også kaldet humleknopper, af den (hunlige) humleplante (humulus lupulus); disse grøngule, ægformede blomsterstande har en stilk; deres største dimension varierer i almindelighed mellem 2 og 5 cm.

b) *Humlepulver:* det ved formaling af humle udvundne produkt, der indeholder alle de naturlige bestanddele af humle.

c) *Lupulin-beriget humlepulver:* det ved formaling af humle efter mekanisk udskillelse af blade, stængler, dækblade og humlespindler udvundne produkt.

d) *Humleekstrakt:* de ved opløsningsmidlers indvirkning på humle udvundne koncentrerede produkter.

e) *Blandingsprodukter af humle:* blanding af to eller flere af de forannævnte produkter.

AFSNIT I

Afsætning

Artikel 2

1. De i artikel 1 nævnte, inden for Fællesskabet høstede eller af inden for Fællesskabet høstet humle fremstillede produkter er undergivet reglerne for udstedelse af attestationer om angivelse af, hvor varen kommer fra.

2. Attestationen kan kun udstedes for:

- i anerkendte produktionsområder høstede produkter eller heraf fremstillede produkter,
- produkter af sorter, der er opført på Fællesskabets liste over sorter, eller heraf fremstillede produkter,
- produkter med kvalitetskendetegn, der opfylder de i et bestemt afsætningsled gældende minimumskrav for afsætningen.

3. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet for hvert produkt i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige regler for udstedelse af attestationer om angivelse af, hvor varen kommer fra, og tidspunktet for reglernes ikrafttræden.

Artikel 3

1. De i artikel 1 nævnte produkter kan, for så vidt de er undergivet reglerne for udstedelse af attestationer om angivelse af, hvor varen kom fra, kun bringes i omsætning eller udføres, såfremt attestationen er udstedt.

2. I overensstemmelse med den i artikel 20 anførte fremgangsmåde kan der træffes beslutning om forholdsregler, der afviger fra den i stk. 1 fastsatte bestemmelse:

a) med henblik på at opfylde visse tredjelandes handelsmæssige krav eller

b) for produkter, der er bestemt til særlige anvendelsesformål.

De i foranstående afsnit omhandlede forholdsregler:

- må ikke være til skade for den normale afsætning af de produkter, for hvilke der er udstedt attestation om angivelse af, hvor varen kommer fra,
- skal sikre, at en forveksling med de nævnte produkter undgås.

Artikel 4

1. For humle, der er høstet inden for Fællesskabet, fastsættes en standardkvalitet på grundlag af ydre kendetegn og objektive kriterier.

2. Gennemførelselsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 5

1. De i artikel 1 nævnte produkter, der kommer fra tredjelande, må kun indføres, såfremt deres kvalitetskendetegn mindst opfylder de minimumskrav for afsætningen, som er blevet fastsat for de samme inden for Fællesskabet høstede produkter eller heraf fremstillede produkter.

2. De i artikel 1 nævnte produkter, for hvilke der foreligger en af myndighederne i oprindelseslandet udstedt attest, der anerkendes som ligestillet med attestation om angivelse af, hvor varen kommer fra, behandles, som om de udviser de i stk. 1 nævnte kendetegn.

Spørgsmålet om disse attesters ligestilling afgøres i overensstemmelse med den i artikel 20 anførte fremgangsmåde.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

AFSNIT II

Leveringskontrakter

Artikel 6

1. De kontrakter om levering af inden for Fællesskabet produceret humle, som afsluttes mellem en producent eller en gruppe af producenter og en køber, registreres af de hertil af hver producentmedlemsstat udpegede organer.

2. Kontrakter om levering af bestemte mængder til aftalte priser i løbet af et tidsrum, der omfatter et eller flere høstår, og som indgås inden den 1. august i det første høstår, benævnes »forud indgåede kontrakter«. De registreres særskilt.

3. Medlemsstaterne meddeler med regelmæssige mellemrum Kommissionen statistiske oplysninger vedrørende registreringen af disse kontrakter.

4. De oplysninger, der registreres, må kun anvendes til de til gennemførelsen af denne forordning nødvendige formål.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

AFSNIT III

Producentsammenslutninger

Artikel 7

1. I denne forordning forstås ved »anerkendt producentsammenslutning« en sammenslutning af humleproducenter, der er blevet dannet på producenternes initiativ for særlig

a) i fællesskab at tilpasse produktionen til markedets behov,

b) at forbedre produktionen ved omstilling til andre sorter og omstrukturering af plantningen,

c) at fremme rationaliseringen og mekaniseringen af dyrknings- og høstarbejdet og derved forbedre produktionens rentabilitet,

og som er blevet anerkendt af en medlemsstat i henhold til stk. 3.

2. I denne forordning forstås ved »anerkendt forening« en forening af anerkendte producentsammenslutninger, der søger at opnå de samme mål som disse sammenslutninger og er blevet anerkendt af en medlemsstat i henhold til stk. 3.

3. Medlemsstaterne anerkender på anmodning de producentsammenslutninger og disses foreninger, der opfylder nedenstående almindelige betingelser:

a) de skal anvende fælles regler for produktion og afsætning (første afsætningsled);

b) deres vedtægter skal for de tilsluttede medlemmer eller de tilsluttede anerkendte producentsammenslutninger indeholde forpligtelse til

- enten at udbyde den samlede produktion, for hvilken de er tilsluttet sammenslutningen eller foreningen, i henhold til de leverings- og afsætningsregler, der er fastlagt og kontrolleres af sammenslutningen respektive foreningen,

- eller at lade den samlede produktion, for hvilken anerkendelsen gælder, udbyde af sammenslutningen respektive foreningen, enten i navn og for regning af medlemmerne eller for medlemmernes regning eller i navn og for regning af sammenslutningen eller foreningen.

For så vidt angår producentsammenslutningerne gælder denne forpligtelse ikke for de produkter,

- for hvilke producenterne, før de tiltrådte sammenslutningen, havde afsluttet købekontrakter eller givet salgstilsagn, for så vidt den pågældende sammenslutning før producentens tiltrædelse er blevet underrettet om omfanget og varigheden af de således indgåede forpligtelser og har erklæret sig indforstået med disse;

- som producenterne, efter at de er tiltrådt, med producentsammenslutningens udtrykkelige samtykke kan undtage fra afsætning gennem den pågældende sammenslutning;

c) de skal godtgøre, at deres økonomiske aktivitet er af tilstrækkeligt omfang;

d) de skal i hele deres virksomhed udelukke enhver forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller producentsammenslutninger, særlig på grund af statsborgerforhold eller etableringssted;

e) deres vedtægter skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at medlemmerne af en sammenslutning eller en forening, der ønsker at opgive deres medlemsskab, kun kan gøre dette:

- såfremt de har været medlemmer af sammenslutningen eller foreningen i mindst tre år,

- og såfremt de senest tolv måneder forud for deres udtræden har underrettet sammenslutningen eller foreningen herom;

f) de skal være i besiddelse af den i henhold til deres nationale lovgivning fornødne retlige handleevne til at kunne foretage de til deres virksomhed hørende retshandler;

g) deres vedtægter skal indeholde forpligtelse til at føre særskilt bogholderi for den virksomhed, der danner grundlag for anerkendelsen.

4. Med hensyn til anerkendelsen af producentsammenslutninger og foreninger af disse er den medlemsstat kompetent, på hvis område producentsammenslutningen eller foreningen har sit hjemsted.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne vedrørende de i stk. 3, litra a) og c), omhandlede betingelser, vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan yde støtte til de anerkendte producentsammenslutninger i de første tre år efter deres anerkendelse for at fremme deres oprettelse og lette deres virksomhed. Disse støttebeløb må i det første, andet og tredje år ikke overstige henholdsvis 3%, 2% og 1% af værdien af de anerkendte og afsatte produkter. Denne støtte må dog i det første år, andet år og tredje år ikke overstige henholdsvis 60%, 40% og 20% af producentsammenslutningens administrationsomkostninger.

Værdien af de afsatte produkter fastsættes hvert år som et forudanslået fikseret beløb på grundlag af:

- den gennemsnitlige produktion, som de tilsluttede producenter har afsat i de sidste tre kalenderår før deres tiltræden,
- de gennemsnitspriser, som disse producenter i det samme tidsrum har opnået for deres produktion.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan yde støtte til producentsammenslutningerne indtil et maksimumsbeløb på 1500 regningsenheder pr. hektar for de foranstaltninger, der er gennemført senest 31. december 1975, med henblik på den i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede omstilling til andre sorter og omstrukturering af plantningen.

Artikel 10

1. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. (2), fastsatte afstemningsmåde de almindelige regler for anvendelsen af artiklerne 8 og 9.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til artiklerne 8 og 9 vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

AFSNIT IV

Producentstøtte

Artikel 11

Kommissionen forelægger hvert år inden den 30. april Rådet en situationsberetning vedrørende humleproduktionen og -afsætningen.

Denne beretning skal navnlig redegøre for udviklingen med hensyn til priser, plantning, produktion og forbrug.

Artikel 12

1. Der indføres en støtteordning for humle, der er produceret inden for Fællesskabet.

2. Der kan ydes humleproducenterne et støttebeløb, der gør det muligt for dem at opnå rimelige indkomster.

3. Dette støttebeløbs størrelse, der kan være forskellig alt efter sorter, fastsættes pr. hektar under hensyntagen til:

a) gennemsnitsudbyttet sammenlignet med gennemsnitsudbytterne af de forudgående års høst,

b) situationen og den forventede tendens på markedet inden for Fællesskabet,

c) udviklingen på markedet uden for Fællesskabet og verdensmarkedspriserne.

4. Fremgår det af den i artikel 11 nævnte beretning, at der er fare for, at der på Fællesskabets interne marked for humle skal opstå strukturbetinget overskud eller forstyrrelse i forsyningsstrukturen, kan ydelsen af støtte begrænses til et beløb, der svarer til et areal, der bestemmes på grundlag af gennemsnittet af det i tre år forud for beretningsåret konstaterede dyrkningsareal.

5. Støttebeløbet for dyrkningsarealet for det forudgående kalenderårs høst fastsættes inden den 30. juni i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 13

1. Støtten ydes til producenterne for det registrerede og høstede dyrkningsareal.

Medlemsstaterne udpeger de organer, som har beføjelse til at registrere humledyrkningsarealet for alle producenter samt har til opgave at føre kontrol med og ajourføre registreringen.

2. Ved anvendelsen af denne artikel kan medlemsstaterne betragte en anerkendt producentsammenslutning som én producent.

3. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte afstemningsmåde de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

AFSNIT V

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 14

Med mindre andet er bestemt i denne forordning, eller Rådet på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2 fastsatte afstem-

ningsmåde har besluttet at gøre undtagelse herfra, er det i samhandelen med tredjelande forbudt:

a) at opkræve afgifter med tilsvarende virkning som told,

b) at anvende nogen form for kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 15

1. Såfremt markedet inden for Fællesskabet for de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel rammes eller trues af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil den faktiske eller den truende forstyrrelse er ophørt.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2 fastsatte afstemningsmåde gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke rammer medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, beslutter Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger; disse meddeles medlemsstaterne og finder umiddelbart anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden 24 timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan for Rådet indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning inden 3 arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Rådet træder omgående sammen. Det kan ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning i overensstemmelse med den i traktatens artikel 43, stk. 2 fastsatte afstemningsmåde.

AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser

Artikel 16

Med mindre andet er bestemt i denne forordning finder traktatens artikler 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen af og handelen med de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Den støtte, som en medlemsstat har ydet humleproducenterne, kan dog fastholdes indtil udløbet af de kontrakter, der er indgået før denne forordnings ikrafttræden, for så vidt denne støtte overstiger det i artikel 12 omhandlede af Fællesskabet ydede støtte. Denne støtte kan ikke forlænges.

Artikel 17

1. Bestemmelserne vedrørende finansieringen af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på markedet for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fra tidspunktet for anvendelsen af den i denne forordning fastlagte ordning.

2. De i artiklerne 8 og 9 omhandlede foranstaltninger udgør fælles foranstaltninger i den i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970, artikel 6, stk. 1, om finansieringen af den fælles landbrugspolitik[1]) anførte betydning.

3. Landbrugsfonden, udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne 25% af de godtgørelsesberettigede udgifter, som er blevet afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med de i artikel 8 fastsatte foranstaltninger, og 50% af de godtgørelsesberettigede udgifter, som er blevet afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med de i artikel 9 fastsatte foranstaltninger.

4. Begæringerne om godtgørelse skal omfatte de i et kalenderår afholdte udgifter; de skal indgives til Kommissionen inden 30. juni det følgende år.

5. De anslåede totalomkostninger i forbindelse med de fælles foranstaltninger for landbrugsfondens regning beløber sig til 1,6 millioner regningsenheder.

6. Afviklingsperioden for de i artikel 8 nævnte foranstaltninger er begrænset til et tidsrum af 10 år fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 3 vedtages i overensstemmelse med den i forordning (EØF) nr. 729/70, artikel 13, fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 18

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. De nærmere bestemmelser vedrørende meddelelse og udbredelse af disse oplysninger vedtages i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 19

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for humle – i det følgende benævnt »Komité« –, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne Komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

[1]) EFT nr. L 94 af 28.4.1970, s. 13.

Artikel 20

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Komiteen enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af 12 stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de af den besluttede foranstaltninger for et tidsrum af højst en måned efter denne meddelelse.

Rådet kan efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2 fastsatte afstemningsmåde inden en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 21

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 22

Ved anvendelsen af denne forordning skal der tages hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i artikel 110 nævnte mål.

Artikel 23

Skulle overgangsforanstaltninger være nødvendige for at lette overgangen fra de i medlemsstaterne for øjeblikket gældende ordninger til den i denne forordning fastsatte ordning, særlig såfremt anvendelsen af den ny ordning fra det fastsatte tidspunkt ville støde på væsentlige vanskeligheder, vedtages sådanne foranstaltninger i overensstemmelse med den i artikel 20 fastsatte fremgangsmåde. De kan finde anvendelse indtil senest 31. juli 1972.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artiklerne 11, 12 og 13 anvendes for første gang for så vidt angår høsten 1971.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 1971.

På Rådets vegne
A. MORO
Formand